

PARTICIPACIÓ

Un nou punt de voluntariat en marxa

Les persones que volen fer de voluntàries en una associació o les entitats que busquen col·laboradors tenen un espai de trobada acabat d'estrenar: el Punt del Voluntariat. Creat a iniciativa del Ple Municipal, dona servei a nivell digital, oferint informació d'interès, normatives i ofertes al web viladecans.cat, i també a nivell presencial. Les atencions es realitzen els dimarts a la tarda i els dimecres al matí a l'Ateneu d'Entitats Pablo Picasso. ●

Es presentà a l'Ateneu d'Entitats

SOLIDARITAT

Suport a estudiants universitaris refugiats

Coincidint amb el Dia Mundial dels Drets Humans, la regidora de Solidaritat, Maria Àvila, va signar el 10 de desembre un conveni amb la Universitat de Barcelona per participar en el seu programa de suport a estudiants universitaris de països en conflicte o en guerra, que poden continuar així els seus estudis a Catalunya. L'acció financiació l'estada i els estudis i promou la integració social i laboral. L'Ajuntament col·labora amb 26.000 euros. ●

Maria Àvila(dreta) en l'acte

Albert Villanueva
DOCENT I ESCRIPTOR

“A l'escriptor li passa amb la seva feina com al pagès”

Fill de Gavà i professor de secundària a Viladecans des de fa tres dècades, l'Albert Villanueva acaba de publicar als 56 anys la seva primera novel·la, *Por hacer a tu muerte compañía*. Una relata històric sobre el nostre entorn proper: el Gavà i la Barcelona dels anys vint i seixanta del segle passat. Parlant-ne amb ell descobrim un *secret* de Viladecans i el fotografíem al seu costat.

Com s'hi va llençar a escriure?

> Ja vaig publicar fa uns anys un assaig d'educació, però tenia això pendent des de fa gairebé una dècada, quan vaig fer la investigació històrica. Per manca de temps havia quedat arraconada, però ho havia de fer perquè no havia de fer perquè l'època del pistolisme a Barcelona o l'existència, i desaparició, de l'American Lake a Gavà. **Aquest anclatge històric s'ho va posar més fàcil?**

> Totes les novel·les parlen dels temes *shakesperians*, dels claroscurs dels sentiments humans: l'odi, l'enveja, l'amor... Potser sí m'ha ajudat a jugar amb els personatges col·locar-los en fets reals. Perquè l'escriptura és un joc. Com també ho ha estat ficar-me en la pell d'una dona.

No li surt la vena de professor d'ensenyar història?

> Segurament. Crec que els anys vint van ser una època molt important i encara és molt desconeguda. D'allà ens ve la jornada laboral de 8 hores, per la vaga de 44 dies de la Canadencs. Treballa-

dors de 17, 20, 22 anys que hi van arriscar en algun cas la vida, perquè hi va haver un veritable terrorisme d'Estat.

Ara al jovent molta gent li retreu passivitat i l'etiqueta despectivament com a 'nini'.

> No es poden comparar els joves d'ara i els d'abans. Els meus alumnes adolescents no existien al 1920. Als 15 anys ja eres adult i et tocava jugar com a tal. Els nois d'ara no són pitjors, però no pots voler que es motivin amb el mateix que jo a la seva edat perquè la societat és diferent. I la motivació els hem d'activar des de fora. **Potser la societat és la qui està més acomodada?**

> Potser per això m'atreu tant aquella època dels anys vint. De fet, la meua generació no ha lluitat per res; ha viscut de les lluites dels altres. Les generacions anteriors van lluitar contra el franquisme i de les més noves va venir el 15M. **La tasca de promoció del llibre ara no li val com a lluita?**

> Un amic escriptor ja em va dir que el que gaudeixes escrivint equival al que et desesperes perquè et publiquin. Les edito-

rials no confien gaire en nous i quan ho fan el que guanyes és satisfacció personal. Vivim en una societat plena d'intermediaris i a l'escriptor li passa com al pagès: rep molt poc del preu al qual es ven la seva feina. I a sobre has de tirar molt de la promoció. Ara voldria escriure una altra novel·la i no estar 5 o 6 mesos mirant de promocionar aquest.

Ja pensa en la propera, llavors.

Vull ficar-me amb la novel·la negra i vull situar-la de nou on he nascut i visc. Perquè del que més he gaudit escrivint és de recordar la meua infantesa, allò que he mamat per néixer en un barri marginal i amb carrers sense asfaltar, els jocs de nen i les batalles d'adolescent. I a sobre, això t'obre portes a descobrir coses increïbles.

Expliqui'ns.

Uns dies després de publicar la novel·la em truca un amic i em diu que si sé que les portes del jardí de l'Ajuntament, a uns pocs metres d'on treballa!, són les originals de l'American Lake. He estat 24 anys passant al costat d'una cosa que m'ha obsseccionat sempre i no ho sabia! ●